

සම්භාවනීය ඉතිහාසයෙන් නොමඟ සැවූ හැටළුවක්

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ සිංහල අංශයේ
විමල විජයසූරිය
විසිනි

අනුරාධපුර අග භාගය පිළිබඳ ඓතිහාසික තොරතුරු වංස කථාවලට ඇතුළුව ඇත්තේ අතිසංක්ෂිප්තව ය. පාණ්ඩ්‍ය චෝල ආදී දක්ෂිණ භාරතීය ආක්‍රමණ මුල්වීමෙන් ශාස්ත්‍රාගම පරිහානියට පත් අඳුරු කාල පරිච්ඡේදයකට පසු පොළොන්නරු අග භාගය තරම් පසුව ඒ කරුණු වූලවංසයට ඇතුළු කිරීමට සිදුවීමෙන් වූ අමතක වීම් නිසා එක්කෝ එසේ සංක්ෂිප්ත වූණා විය හැකිය. නැතහොත් වූලවංසයෙහි මහාපරාක්‍රමබාහු වර්තා-පදනයට වැඩි සැලකිල්ලක් හෝ අවකාශයක් වෙනුවෙන් මේ කරුණු නො සලකා හැරියා වීමට ද පුළුවන.

මේ කාලපරිච්ඡේදය ගැන ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය ලංකා ඉතිහාසයේ ප්‍රථම කාණ්ඩයේ ප්‍රථම භාගයේ ලා මහාචාර්ය එල්. එස්. පෙරේරා මෙසේ කියයි.

“Although the Culavamsa invariably gives the relationship of each king to his predecessor, for the six rulers from Dappula iii. to Sena iv. it is for once strangely silent”¹.

මේ යුගයේ බොහෝ ඓතිහාසික කරුණු ගැන මෙන් ම රජ පෙළපත ගැන වුව ද, ක්‍රමවත් සම්බන්ධයක් වූලවංසයෙන් මතුකර ගත නොහැකි බව මෙසේ ඉතිහාසඥයන් විසින් පිළිගෙන ඇත. එහෙයින් මේ යුගය අවබෝධ කර ගැනීමට (වූ.ව. කෙටි තොරතුරු-වලට අමතරව) අපට ප්‍රධාන සාධක ලබා ගත හැක්කේ ටරින් වර සොයා ගනු ලැබූ සෙල් ලිපිවලිනි.

IV. මහීඤ රජතුමා අනුරාධපුර අග භාගයට අයත් ඉතිහාසයෙහි ලා උසුලනුයේ අතිශයින් ම වැදගත් ස්ථානයකි. ලංකාවේ ස්වාධීනත්වයට එරෙහි ව නැගී ආ අන්තර් ද්වීපික රාජවංශ, චෝල ආදී දක්ෂිණ භාරතීය අතිබලවත් ශත්‍රු අධිරාජ්‍යයන් හෝ ව්‍යාප්තිමය බලය² මර්දනය කිරීම සඳහා සාර්ථක ව තම යුද්ධ ශක්තිය සංවිධානය කළ වීර සිංහල නරේන්ද්‍රයන් දෙ තුන්දෙනා ගෙන් කෙනෙකි, මොහු. අනුරාධපුර අග භාගයේ ලංකා ඉතිහාසය බබුළුවන II. සේන, V. කාශ්‍යප හා IV. මහීඤ යන තුන් මහ රජවරුන් දෙන්න IV. මහීඤට විශේෂ ස්ථානයක් හිමිවන්නේ මේ නිසා ය.

1. History of Ceylon, University of Ceylon [UHC] 1959, i-i p. 334.
2. මහාවංසො [මව.], පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත සං. 1959, 51. 44-45 (වූලවංසය [වූව.] ද මේ සංස්කරණය තුළ “මහාවංස” නමින් ම ප්‍රකාශිත ය.)
“ගතො සෙනාපතී තත්ථ යුජ්ඣන්වන්ත රණෙ මනො මකුටාදීනී ආදය රාජා සො රොහණං ගතො” (44)
ගන්ත්වා වොල බලං තත්ථ අලහින්වා පවෙසනං නිවන්තින්වා සකං රථයං අගමාසි ඉතො හයා ”(45)
UHC. i-i, p. 346.
Cholas-K. A. Nilakanta Sastri p. 186.

IV. උදය (946-954) රාජ්‍යාදය තුළ මොහු රුහුණේ මිහිඳු ඇපා ව සිටියදී II. රාජ සිංහ මාරවර්මන් (පාණ්ඩ්‍ය) (905-20) රජු ගේ රාජ්‍යභරණ ආපසු ලබා ගැනීමට අනුරපුර මහරජය ද යටත්කොට රෝහණයට දිවිසීමට ආ I. පරාන්තක ගේ ජයග්‍රාහී චෝල බලය පසු බැස්වීමත්⁴ යළිත් පාණ්ඩ්‍ය දේශය ද යටත් කොට, ලංකාව කරා ද ආක්‍රමණය මෙහෙයවමින් උරාතොටට (කයිට්ස්) බට II. පරාන්තක ගේ⁵ නො වේ නම්, III. රාජ්‍යභරණ කැණීමට බලය සෙන්පති කුඩුමබාලුර් ශිරියවෙලාර් ද මරා දමමින්, “සෙන් සෙනෙවි රජුන්” ලවා සාර්ථක ලෙස මැඩලීමත්⁷ යන පිළිගත් ඓතිහාසික සාධක මත යි, ඔහුට ඒ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය හිමිවන්නේ. මෙසේ ලංකා සහ භාරත සෙල් ලිපිවලත්, වංස කථාවලත් එන මේ යුගය හා සම්බන්ධ රාජ්‍ය හා ආගමික කටයුතු පිළිබඳ පිළිගත් සටහන්වලින් පෙනෙන්නේ, IV. මිහිඳුගේ සොළොස් වස් රජය ලක් ඉතිහාසයෙහි අති-දීප්තිමත් නවොදයක් පෙන්වන්නක් බව ය.

එහෙත්, වර්තමාන සම්භාව්‍ය ඉතිහාසඥයන් බොහෝ දෙනා අතින් පවා මේ යුගයේ ලංකා ඉතිහාසය ලියවී ඇත්තේ වඩාත් නොසැලකිලිමත් ලෙසත්, ව්‍යාකූල ලෙසත් නිසා, එයට අයත් ඉතා වැදගත් ගැටළු රැසක් ම විශ්වවිද්‍යාලය ලංකා ඉතිහාසය ආදී කෘතීන් දෙස බලන විට තවමත් නො විසඳී ඇති බව යි, පෙනෙන්නේ³. එයින් විශේෂයෙන් මෙහි විමසුමට භාජන වන්නකි, V, කාශ්‍යප මහරජු IV. මිහිඳු රජු ගේ පියා ය” යන්න. මෙහි මතු විසඳෙන අයුරු “V කාශ්‍යප පමණක් නොව IV. දප්පුල, III. උදය, IV. උදය සහ IV. සේන ඇ රජුන් ගෙන් ද අයකු අනුරාධපුර අග භාගයේ ශ්‍රේෂ්ඨතම නරචිරයා වූ IV. මිහිඳු රජු ගේ පියා විය හැකි ය” යන විවිධ මත මෙකල පිළිගත් ඉතිහාසඥයන් විසිනුත් ලියා ඇත.⁹

කෙසේ වුවත්, එම යුගයේ ලංකාව ආක්‍රමණය කිරීමට ආ මහාධිරාජ්‍යයන් දෙකක් හමුවේ මාතෘ භූමියේ ස්වාධීපත්‍යයත්, ජාතියේ ආත්ම ගරුත්වයත් අපට අහිතව ආරක්ෂා කරදී අනුරපුර රජයේ අවසාන වරට ලක එක සේසත් කළ මේ ජාතික මහාචිරයාණන් පිළිබඳ ඉතා වැදගත් ඓතිහාසික ගැටළු කීපයක් විසඳා ගැනීමට යන්න දැරීම ජාතියේ යුතුකමකි.

3. Epigraphia Zeylanica [EZ] Vol. i.i, pp. 222-3
4. Epigraphia Indica [EI,], Vol. viii, p. 01
Ceylon Historical Journal. [CHJ.] iv. p. 13
A History of South India [H.S.I.] Nilakanta Sastri, 1966, p. 176
5. Cholas -i, p. 186
මේ ආක්‍රමණිකයා ii. පරාන්තක චෝල ලෙස ශාස්ත්‍රී සිතයි.
6. CHJ. W.-p, 13.
බසාම් කියන්නේ iii. රාජ්‍යභරණ රජු ලෙස ය. පරණවිතාන ද පිළිගන්නේ දෙවන අදහසයි. (Ceylon and Malaysia. [Cm.] p. 39)
7. EZ. Vol. i. p. 31. “සෙන් සෙනෙවි වික්මෙන් මුළු දම්බදිවහි ස [s] විසිඳ කුමා පාමිලි කළ. . . . [6]”
මව. 52. 12-14
“බලකායං ඉමං දෙසං මද්දනත්ථාය වල්ලභො.....
බලං දත්ථාන සෙනවිහ රාජ සෙනාපතිං තද.....
ගන්ත්වා සෙනාපතිං තත්ථ .....සුජ්ඣන්ථා තං විනාසෙන්වා.....”
සුජාවලිය [සුව.] ෫. තෙන්නකෝන්, 1965, 796 පිට
“කුඩා මිදෙල් රජ සොළී රචිත් හුරාතොටට බට දෙමළ රජකු හා මහසෙනහක් සාධා සොළොස් හවුරුද්දක් රජ කළේ ය.”
UHC. i-i. p. 347
South Indian Inscriptions [SII.], Nilakanta Sastri, v. p. 980 (ii. (පරාන්තකගේ 9. වර්ෂය)
Ceylon Antiquary, [CA.] iv, Pt i, p. 35
8. UHC. i-i, pp. 336-339
9. UHC. i-i. p. 339

පුහුණු මුල්ම ලංකා සෙල් ලිපි විද්‍යාඥයා ලෙස 1874 දී පත්වූ පී. ගෝල්ස්ස්මිත් මිහින්තලා ලිපියේ “සිරිසහබෝය් අබහය්” යනු IV. මහින්ද රජු ලෙස හඳුනා ගනී. එ රජුගේ දෙමව්පියන් ලෙස එහි සඳහන් “අභාසලමෙවන් මහරජ්” සහ “දෙවගොන් බියෙව් රැජන” මයිලගස්තොට ලිපියේ “අභාසලමෙවන් මහ රද්දු” සහ “ගොන් බියෝ” යයි කියවා, එම ලිපි දෙකෙහි ම ප්‍රතිෂ්ඨාපකයා එක් අයකු හෙවත් IV. මහින්ද ලෙස තීරණය කරයි.¹⁰

ඔහුට පසුව එම ධුරයට පත් වූ එඩ්වඩ් මීය්ලර් ද එය අනුමත කරයි. එහෙත් මීය්ලර් මේ ලිපියේ “සත්” යන්න “සිරි” යයි කියවා “ගොන් බියෝ” යනු ම මව් බියෝව ගේ ශුද්ධ නාමය ලෙස පිළිගනී.¹⁴

මිහින්තලා පුවරු ලිපි ලංකා ශිලා ලේඛන සංග්‍රහයෙහි ලා මුද්‍රණ ද්වාරයෙන් ප්‍රකාශයට පත් කරන ඩී. ඇම්. ඉෂෙඩ්. වික්‍රමසිංහ එහි “සිරි සත් බෝය් අබහය් මහරජ්හු” වූ කලි වෙස්සගිරි II පුවරු ලිපියෙහි සිරිසහබෝ අභා මිහින්දු” බවත් ඔහු ම IV. මිහින්දු බවත් කියමින් මුල් මතය තහවුරු කරයි¹². එහි ම පියා ලෙස සඳහන් “අබහය් සලමෙවන්” රජු ඇටවීරගොල්ලැව් ලිපියේ¹³ එ ලෙස ද, ඇල්ලෙවැව ලිපියේ “අබා සලමෙවන් දුපුඵ¹⁴ යයි ද, කියැවෙන V. [U.H.C. IV.¹⁵] දස්පුල බවත් පෙන්වා දෙයි. ඔහු V. කාශ්‍යප ගේ සොහොවුරා මෙන් ම II. සේන මහරජුගේ පුතා බවත් තව දුරටත් පැහැදිලි කරයි¹⁶. එසේ ම වික්‍රමසිංහ රැහුණේ මයිලගස්තොට ලිපිය හඳුන්වා දෙමින් මෙසේ ලියයි.

“V. කාශ්‍යප මහරජු ගේ සහෝදර V. [UHC-IV.] දස්පුල මහරජු ගේ පුත්‍ර මිහින්දු රජු රැහුණේ ඇපා තනතුර දැරූ අවධියේ එය පිහිටුවන ලද බව¹⁷ යි,” යනුවෙනි. මේ හැර කිරින්ද රණකෙළිය ටැම් ලිපියත්¹⁸, මාමඩල අසල බෝලානෙන් සොයාගත් ලිපියත්¹⁹ පිහිටුවා ඇත්තේ ඇපා මිහින්දු නම් එක් අයකු විසිනි. මේ ලිපි තුනෙහි ම ඇපා මිහින්දු තම පියා ලෙස දක්වා ඇත්තේ “දෙබියෙව්හි ද අභා සලමෙවන් මහ රද්දු මුරෙහිද²⁰” ඇ විසින් “දෙබියෙව් ජා/ද අබා සලමෙවන්” නමින් හඳුන්වා ඇති එක ම තැනැත්තා වන V. කාශ්‍යප රජතුමා ය. ඒ බව මෙහිලා වික්‍රමසිංහ ගේ අවධානයට යොමු වී නැත.

10. Ceylon Sessional Papers (C.S.P.) xi, 1876, pp. 7-10
11. Ancient Inscriptions in Ceylon (A.I.C.), E. Müller, 1883, p. 37 No. 120.
12. E 2. Vol, i Plate No. 9, 1-6 & p. 30
13. AIC. No. 117 p. 56
14. AIC. No. 116 p. 56
15. කලින් පිළියෙල වූ රාජ නාමාවලි ලැයිස්තුවල “දස්පුල-ii” යනුවෙන් නම් කළ රජු UHC. Vol. i-i නාමාවලියට “උදය-i” යනුවෙන් නම් කෙරුණු නිසා මේ වෙනස ඇතිවිය.
16. E 2. Vol. ii, p. 58
v. කාශ්‍යප ii. සේනගේ පුතා (චූච.) 49-9-12 සහ 18-20) බව සියලු මූලාශ්‍රයවල එයි. ඒ. ඩී. සුරවීර ගේ රාජාවලි නිබන්ධනයේ රාජනාමාවලි සංසන්දන වාටයෙහි පමණක් v. කාශ්‍යප රජතුමා ii. සේන රජතුමා ගේ මල්ලි යයි අංක 117 දක්වන්නේ ප්‍රමාදයකින් විය යුතු ය. (රාජාවලිය, - ඒ. ඩී. සුරවීර, 1976. අංක 120 පට 113)
17. E 2. Vol. ii, p. 58
18. E 2. Vol v, Plate 37, 1-23
19. Archaeological Survey of Ceylon, Annual Report [A.S.C], 1934, p. 19
20. E 2. Vol. v. Plate 32; 11-14; E 2. Vol. vi, Plate No. 07, 11-14; [දෙ] බියෝ රැජන කුසිති උපන් අභාසලමෙවන් මහරද්දු....”

ජෙනවන නමින් ශිලා ලෙඛන සංග්‍රහයෙහි මුද්‍රිත අභයගිරි පුවරු ලිපියෙහි ලා වික්‍රමසිංහ මුල් මතය මඳක් වෙනස් කරයි. ලිපියෙහි “මිනි මහරජු මිණි මෙවුලා මහ පහා කරවු” වගන් මහාවංස (= වූලවංස)යෙහි මණිමේඛල ප්‍රාසාදය II. සේන රජු කළ වගන් සසඳ, මේ සෙල් ලිපියේ “සිරි සත් බෝ අබා මහරජ” (නම් වූ. IV. මිහිඳු) ගේ “මිනි මහරජ” (= මුත්තා) II. සේන ලෙස නිවැරදිව හැඳින්වේ. එහෙත් වික්‍රමසිංහ පිතෘත්වය සැකයට භාජන කරමින් “ II. සේන ගේ පුත්‍රයන් වන V. කාශ්‍යප හා V. [IV.] දස්පුල දෙදෙනා ගෙන් එක් අයකු IV. මහින්ද ගේ පියා විය යුතුය²¹ යි දෙවන වරට වෛකල්පික මතයක් ඉදිරිපත් කර ඇත. මේ ලිපියෙහි ම IV. මහින්ද තම බෑ රඳහු විසින් අධාළව කළ හුලිගම් වෙහෙර²² ගැන සඳහන් කොට ඇත. එය IV. සේන රජු තමා කුඩා කල විසූ සින්චගාමයේ කළ එනම් පිරුවන²³ ලෙස වික්‍රමසිංහ හැඳින්වූ ගෙන ඇත. එහෙයින් “IV. සේන සහ IV. මහින්ද යන රජුන් දෙදෙනා V. කාශ්‍යප ගේ හෝ V. [IV.] දස්පුල ගේ පුත්‍රයෝ ය” යි තව දුරටත් වික්‍රමසිංහ එහි දෙන්නට දෙයි.

වූලවංසයෙහි 22 වන පරිච්ඡේදයෙහි ගාථා පණසකින් පමණ, සිංහල ඉතිහාසයෙහි විශිෂ්ට තැනක් ගන්නා මේ මහාවිරයා පිළිබඳව ආගමික අතින් වැදගත් වූ කරුණු රැසක් දක්වා ඇතත්, එතුමා ගේ මව්පිය පරපුර ආදී පෞද්ගලික ජීවිතය හා සම්බන්ධ වැදගත් තොරතුරු කිසිවක් එයට ඇතුළත් කොට නැත. ඔහුට පළමු රජකළ ඔහු ගේ සොහොවුරා [-බෑ] යයි ජෙනවන (අභයගිරි) ලිපියෙහි සඳහන් IV. සේන (954-956) රජු ක්‍රමාගත රාජාභිෂේකයට පත්වූ බව හා එම රාජ්‍යාදයේ දී ආදිපාද වූ මෙම මහින්දට යුවරජ තනතුර හිමිවූ බව පමණක් වූලවංසය²⁴ සඳහන් කරයි.

I. සේන පටන් V. කාශ්‍යප තෙක් රජ කළ II. සේන, II. උදය, IV. කාශ්‍යප යන රජුන් තිදෙනා සොහොවුරන්²⁵ බවත් ඉන් V. කාශ්‍යප II. සේන ගේ පුතා²⁶ බවත් වූ.ව. පැහැදිලිව සඳහන් කරයි. V. කාශ්‍යප හා (III. දස්පුල නමින් අනතුරුව රජ වූ) යුව රජුන් අතර සම්බන්ධය වූ.ව. දක්වන්නේ තමා ගේ වංශයෙහි උපන් (“නරිඤ්ඤා සො වංසෙ ජාතස්ස අත්තනො”²⁷) යනුවෙනි. කලින් වූ.ව. දක්වා ඇති අයුරු (“කනිච්ඨං” සක භාතරං” ඇ විසින්) නො වේ.

මෙසේ ම, III. දස්පුල, IV. දස්පුල, III. උදය, III. සේන, IV. උදය IV. සේන සහ IV. මහින්ද යන අනුපිළිවෙළ සෙ රජ පත් මේ සත් රජුන් ගේ පිතෘත්වය හෝ අනුප්‍රාප්තිය හැකිවිය වූ.ව. නො දක්වයි. මහින්දට පළමු රජ පත් IV. සේන ගැන වූ.ව. දක්වන්නේ

21. E 2. Vol. i, p. 214
 22. ibid, Plate 28, 1-27 “බෑ මහරජු අධාළා කළ හුලිගම් වෙහෙර කරා”
 23. ම.ව. 52-06 “පරිවෙණං සින්චගාමං කාරෙත්වා වුත්ථමත්තනා. . . .”
 24. ම.ව. 52. 1-2.
 25. ම.ව. 49-63 “අථ රාජා මනෙ තස්මිං කණ්ඨයමුදයං තථා ”
 49.91 “කණ්ඨයං සක භාතරං . . . . .කස්සප නාමිකං ”
 26. ම.ව. 49.9-12
 27. ම.ව. 50.42

ඔහු ක්‍රමාගත ලංකාභිෂෙකයට පත් වූ බව පමණකි²⁸. තමා රජ ව මිහිඳු ඇපා යුවරජ පදවියට පත්කරගත් බව²⁹ මිසක් මුද්‍රිත ජනවත නමින් වූ අභයගිරි ලිපිය³⁰ සඳහන් කරන දෙදෙනා ගේ ප්‍රාතෘත්වය වත් වූලවංසයෙන් ප්‍රකාශ නො වේ.

වික්‍රමසිංහ දක්වන අයුරු මේ දෙ රජුන් (IV. සේන සහ IV. මහිඳු) ගේ පියා V. කාශ්‍යප හෝ IV. දේපුල යයි නිගමනය කළ හැකි සෘජු ද්‍රව්‍යයක් හෝ සාධකයක් හෝ සොයා ගත නොහැකි ය. මේ ලෙබනවල බොහෝ රජුන් හඳුන්වාගෙන ඇත්තේ කස්සප, දේපුල ඇ පෞද්ගලික නම්වලින් නො ව, රාජාභිෂෙකයේ සිට ලැබෙන සිරිසඟබෝ, අභාසල-මෙවන් යන පොදු රාජ විරුද නාම දෙකින් එකක් මාරුවට යොදා ගැනීමෙනි³¹. එ හෙයින් මේ දෙ රජුන් ගේ පිතෘත්වය දුලවංසය තුළින් සොයා බැලීමේ එක ම මාර්ගය VI. සේන ලත්හ යි කී මේ ක්‍රමාගත ලංකාභිෂෙකය විමසීම යි.

ලංකාවේ විශේෂයෙන් අනුරාධපුර මහරජය ආදියෙහි පැවත ආ අයුරු ක්‍රමාගත අභි-ෂෙකය භාරතයේ හෝ රෝහණයේ මෙන් පිය පුත් ක්‍රමය මත පදනම් වූවක් නො වී ය. විල්හෙල්ම් ගයිගර් ආදී බොහෝ දෙනෙකු පෙන්වා දී ඇති පරිදි දෙටු සොහොවුරා ගේ පටන් කනිටු සොහොවුරා තෙක් ද ඉන් පසු හෝ එසේ නැති විට හෝ වැඩි මහල් පිළි-වෙළින් ම ඔවුන්ගේ පුතුන් අතර ද රාජාභිෂෙකය සඳහා හිමිකම් ලැබීම යි³². මේ අනුව IV. සේන සහ IV. මහිඳු දෙදෙනා කා ගේ පුතුන් ද යි සෙවීම එතරම් ම දුෂ්කර නො වේ. එබඳු තර්ක විතර්ක නිගමන වුව ද, ඓතිහාසික සත්‍යයන් බවට තහවුරු වීමට නම් වෙනත් අභිලේඛනගත සාක්ෂ්‍ය ද ඉදිරිපත් කළ හැකි විය යුතු ය.

එහෙත් විධිමත් විමසීමකට තරම් කරුණු පැහැදිලි නොවූ කලක වික්‍රමසිංහ දෙවනුව දක්වූ වෛකල්පික මතයක ඒක අංශයක් වූයේ මේ දෙ රජුන් ගේ පියා V. කාශ්‍යප මහ රජතුමා ය යන්න යි. එය බොහෝ ඉතිහාස විශේෂඥයන් හා පර්යේෂකයන් අද තෙක් ම ගෙන ඒම පුදුම සහගතක ය.

“මෙසේ IV. උදය ගේ ඇවෑමෙන් V. කාශ්‍යප ගේ පුත්‍රයන් වූ IV. සේන සහ IV. මහිඳු රජ වූහ”³³ යි දැක්වීමෙන් විල්හෙල්ම් ගයිගර් ද V. කාශ්‍යප ගේ පිතෘත්වය පිළිගෙන තිබේ. ඇම්. බී. ආරියපාල ද “සිංහල රජුන් ගේ රාජ්‍ය උරුමය” යන ලිපියෙහි ලා දක්වන්නේ ද V. කාශ්‍යප ගේ පිතෘත්වය යි³⁴. සෙනරත් පරණවිතාන ගේ උපදේශ-කත්වය යටතේ සංස්කරණය කළ උපාධි නිබන්ධනයේ රාජ නාමාවලි සංසඤන වාටයෙහි ලා ඒ. ඩී. සුරවීර පිළිගෙන ඇත්තේ IV. සේන හා IV. මහිඳු දෙ රජුන් ම V. කාශ්‍යප ගේ පුත්‍රයන් බව ය.³⁵

28. මව. 52. 01 “තතො ලංකාභිෂෙකං සො පත්වා සෙනො කමාගතං”
ක්‍රමාගත අභිෂෙකය යනු රජු ගෙන් පසු ඔහු ගේ සොහොවුරන්ටත් සොහොවුරන් නැති විට රජු ගේ වැඩුමල් සොහොවුරා ගේ සිට සෙසු සොහොවුරන් ගේ පුතුන්ටත්, එසේත් නැති විට රජුගේ පුතුන්ටත් වැඩි මහලු පිළිවෙළින් ලංකා රාජාභිෂෙකය ලැබීම යි.
29. මව. 52.01 “මහින්දස්සාදිපාදස්ස යුවරාජ පදං අද”
30. E 2. i, Plate 28 1-27
31. Culavamsa (Translation)-[CTr.]-Wilhelm Geiger, p. 83 fn. 44-82
32. Culture of Ceylon in Mediaeval Times, (CCMT.) p. 114 Social History of Early Ceylon H. Ellavala, PP. 90-94
අනුරාධපුර යුගයේ දී ලංකාවේ පැවති රාජ්‍ය උරුමය පිළිබඳ විනිස (බුද්ධග්‍රාවක සංග්‍රහය, 1974) රණවැල්ල 34-37 පිටු.
33. CCMT. p. 115 S. 106, මධ්‍යකාලීන ලංකා සංස්කෘතිය [මලංසං] (පරිච්. ඇම්. බී. ආරියපාල) 186 පිට 106 ඡේද
34. University of Ceylon Review (UCR.) xii, 4, p. 210
35. රාජාවලිය - ඒ. ඩී. සුරවීර සං. [රාසු.]1976, 114 පිට අංක 126, 127

“චූලවංසයෙහි සක්ක සේනාපති ගේ මව වූ “දේවා රැජින” V. කාශ්‍යප මහරජු ගේ එක් බිසොවක් වූහ. V. මිහිඳු ද (ලෙඛනගත වී නැතත්) ඇය ගේ පුතකු විය යුතු ය” යි ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය ලංකා ඉතිහාස ග්‍රන්ථයේ ප්‍රථම කාණ්ඩ ප්‍රථම භාගයේ ලා එල්. එස්. පෙරේරා විසින් ද එය ම (.V කාශ්‍යප ගේ පිතෘත්වය) නිගමනය කරමින් දේවා රැජින පිළිබඳ නව සාධකයක් ද ඉදිරිපත් කොට ඇත³⁶. IV. මිහිඳු පමණක් නොව, මහා කවි යයි චූලවංසයෙහි විරූදාවලී ලත් IV. සේන රජු ද ගත්කතුවර V. කාශ්‍යප ගේ පුත්‍රයකු යයි යට දක්වුණු වියතුන් ගේ සම්මානනීය ලෙඛනවල සටහන් වී ඇත.

එහි තව දුරටත් කරුණු දක්වන එල්. එස්. පෙරේරා “IV. සේන ගේ පරම්පරා විස්තරය ඔහු ගෙන් පසු රජය හිමි වූ IV. මහින්ද හා ළඟින් බැඳී ඇතැයි ද, කලින් දක්වුණු පරිදි ඔහු (IV. මහින්ද) V. කාශ්‍යප ගේ පුත්‍රයකු ලෙස පිළිගෙන ඇතැයි ද, සඳහන් කරන අතර ම, IV. සේන IV. උදය ගේ සහෝදරයකු මෙන් ම, IV. කාශ්‍යප ගේ පුත්‍රයකු ද විය හැකි යයි ද, නොඑසේ නම්, (මේ IV. සේන) IV. මහින්ද ගේ සහෝදරයකු හා V. කාශ්‍යප ගේ පුත්‍රයකු විය හැකි යැයි ද³⁷ අනුමානයන් කීපයක් ම ඉදිරිපත් කරයි. මහාවාරියවරයා (එල්. එස්. පෙරේරා) එහි ම ඊළඟ පිටුවෙහි දී මෙසේ ද කියයි.

“We could include as a possible father of Mahinda his predecessor Sena, IV.”³⁸

IV. මහින්ද ගේ “බැ” යයි අභයගිරි ලිපියෙහි පැහැදිලි ව ම සඳහන් කළ IV. සේන පවා IV. මහින්දට පෙර රජ වීම නිසා ඔහු ගේ පිය සංඛ්‍යාවෙහි ලා සලකමින් අනාවග්‍ය ව්‍යාකූලත්වයකට පත් කිරීමට හේතු වූයේ අනුරාධපුර රාජ්‍ය උරුමය පිළිබඳ අනවබෝධය විය හැකි ය. මෙයින් ද පෙනෙන පරිදි, වත්මන් ඉතිහාස විශාරදයන් විසින් මේ යුගයේ ඉතිහාසය තව තවත් ව්‍යාකූල කොට ඇති අන්දම අපේ අවධානයට ලක් විය යුතු ය. මෙයට තවත් සාධකයකි, මේ. චූලවංසයෙහි³⁹ ඉතා පැහැදිලි ලෙස “මාමා/මාතුල” යයි කියවෙන IV. උදය රජු පවා මොහු විසින් IV. මිහිඳු ගේ පියා ලෙස සැක කළ බවට

Thus we exclude the possibility of Udaya IV. being the father of Mahinda IV”⁴⁰ යන ඔහු ගේ මේ ප්‍රකාශය සාධක වෙයි.

මේ කීර්තිමත් ඉතිහාසඥයන් විසින් V. කාශ්‍යප IV. මහින්ද ගේ (සහ IV. සේන ගේ ද) පියා ලෙස ගැනීමට පෙළඹවූ ප්‍රධාන සාධක තෝරා ඒවා විමසා බැලීම නව නිගමනයකට පෙර කළ යුතු වෙයි.

(අ) මහින්ද ගේ මව “දෙව් ගොන්” යයි ඇතැම් සෙල් ලිපිවල සඳහන් වීමත්, V. කාශ්‍යපට ‘දේවා’ නමින් බිසොවක⁴¹ සිටි බව චූලවංසයේ සඳහන් වීමත් අනුව මේ දේවා සහ දෙව් ගොන් දෙදෙනා එක් අයකු සේ ගෙන IV. මහින්ද මේ (දේවා/දෙව්ගොන්) දෙ දෙනා ගේ පුත්‍රයෙකි යි නිගමන කිරීම එකකි.

36. UHC i-i, p. 339
37. Ibid p. 338
38. Ibid. p. 339
39. මව. 52.48 “මාතුලොදය රාජෙන .....”
40. UHC. i-i, p.339
41. මව. 50. 64

එහෙත් මේ දේවාට සක්ක සේනාපති හැර V. කාශ්‍යප ගෙන් අන් පුතකු වූ බවට කිසිදු මූලාශ්‍රයක් නැතැයි ද පිළිගන්නා එල්. එස්. පෙරේරා කිසිදු මූලාශ්‍රයක් නැතිව ම IV. මහින්ද ද ඇය ගේ පුතකු විය හැකිය යි පිළිගන්නේ වික්‍රමසිංහ ගෙන් පටන් ගත් සම්ප්‍රදය ද රැකීමට යි .

දිවයෙහි V. කාශ්‍යප රජයාදය දැක්වෙන කොටසෙහි⁴² එම රජු ගේ බියෝවරුන් හා පුතුන් ගැන මේ තොරතුරු ඇත.

“සක්ක සේනාපතිටියානං දත්වා පුත්තස්ස අත්තනො ” (50-53)

“හරියා වජිරා තස්ස තෙසංයෙව අදපයි” (50-62)

“සක්ක සේනාපති මාතා දේවා රක්ඛක භික්ඛුනං” (50-64)

“සුපෙසි රාජීනී නාම රාජිනො හරියා පරා” (50-67)

“තස්සා පුත්තො සි සිද්ධත්ථො නාම ඉස්සරියෙ ධිනො” (50-68)

V. කාශ්‍යප ගේ රාජ්‍යාදය දැක්වෙන මේ කොටසෙහි පමණක් ඔහු ගේ බියෝවරුන් තුන් දෙනෙක් දේවා, රාජීනී, සහ වජිරා (මෑය සක්ක සේනාපති ගේ භාර්යාවක් යයි සැක උපදින සේ ගාථාවෙහි යෙදී ඇත.) යනුවෙන් සඳහන් වෙති. දේවා ගේ පුතා, සක්ක සේනාපති විය. (“සක්ක සේනාපති මාතා” යනුවෙන් හැඟෙන්නේ ඇය ගේ පුතා ඔහු ම පමණක් බව ය.) රාජීනිය ගේ පුතා “සිද්ධත්ථ” (පරණ විතාන⁴³ “සිද්ධ යාත්‍ර”) නම්. වජිරා (V. කාශ්‍යප බියෝවරුන් වූ නම්) දරුවන් නැත්තක සේ ද පෙනේ. කච්චිය පොකුණ ලිපියෙහි⁴⁴ “මහ සෙන් මහරජ” නම් වූ IV. සේන ගේ මව විදුරා නම් රැජිනක වූවත්, දිවයෙහි “හරියා” “ඔරොධා” යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නී සාමාන්‍ය දෝලියක මිස රැජිනක නො වෙතියි පරණවිතාන සිතයි.⁴⁵ එහෙත් බ්‍රාහ්මී යුගයේ රජ බියෝවරුන් “පරුමක බරිය”⁴⁶ යනුවෙන් හැඳින්වුණා සේ ම, වජිරා පමණක් නොව රාජීනී බියෝවරු ද මෙහි හැඳින්වුණේ හරියා (රාජිනො හරියා පරා) යනුවෙනි. මෙහි ‘දේවා’ අග මෙහෙසිය (ගොන්) වූ හෙයින් අනෙක් වජිරා සහ රාජීනී දෙදෙනා දෙවැනි බියෝවරුන් වූණා විය හැකි ය.

සක්ක සේනාපති පණ්ඩු රජු වෙනුවෙන් සොළී යුදට ගොස් වසංගතයෙන් මළ නියා එම තනතුර පිය රජු යළිත් පිරිනමන ලද්දේ ඔහු පුත් තම මුතුබුරාට ය.⁴⁷ අනෙක් පුතා සිද්ධත්ථ මළ විට ඔහු නැති ශාලාවක් තනවා දන්වැට තබා පින් දෙන ලදහ යි කියවේ.⁴⁸ V. කාශ්‍යප මහ රජු ගේ අභාවයෙන් අනතුරුව අභිෂේක ලත් (III) දේවපුල යුවරජු ගැන පෙර සෙසු තත්වී දී මෙන් “අත්තනො පුත්තං” “සකභාතරං” යනුවක් නො කියා “වංසෙ ජාතස්ස අත්තනො”⁴⁹ යනුවෙන් හඳුන්වා දීමෙන් ද සනාථ වන්නේ V. කාශ්‍යපට සක්ක සේනාපති සහ සිද්ධත්ථ හැරුණු විට (අභිෂේක ලාභයට හෝ සුදුසු) වෙනත් පුත්‍රයකු අනුරාධපුර රජය තුළ නොවූ බව යි.

42. මව. 50. 37.
43. Ceylon and Malaysia - (C.M.) S. Paranavitana, 1966 pp. 24-25
44. E.Z. Vol. i, pp. 182-190
45. EZ. Vol. III, pp. 262-263
46. UCR. Vol. viii, p. 122
47. මව. 51. 77-79
48. මව. 51.68-69
49. මව. 50.42
“භූමි වන්දෙ නරින්දෝ සො වංසෙ ජාතස්ස අත්තනො
දේවපුලස්සා දිපාදස්ස යුවරාජ පදං අද්”

මේ යුගයේ දී තිස්සා, දේවා, විදුරා, සංඝා, කිත්තා, නාලා ආදී පොදු බියෝ නම් පෙළක් ද පරපුරෙන් පරපුරට පැවත ආ බව පෙනේ. I. උදය ගේ දුව වූ ද, රුහුණේ දයාසිව පුත් මහින්ද ගේ බියෝවූ ද කුමරියක් 'දේවා' නම් වූ⁵⁰. II. දප්පුල ගේ දුව වූ ද රුහුණේ කිත්තගඟ්ගොඩ ගේ භාර්යාව වූ ද තවත් කුමරියක් "දේවා" නම් වූ⁵¹. IV. දප්පුල රජු ගේ බියෝවක් ද "දේවගොන්" වූහ.⁵² III. උදය රජුගේ බියෝවක් ද "දේවගොන්" වූහ.⁵³ එසේම සක්ක සේනාපති ගේ චිව වූ ද V. කාශ්‍යප රජුගේ එක් බියෝවක් ද "දේවා" නම් වූවා ය.⁵⁴ විශේෂ සිද්ධියක් හා සම්බන්ධව මෙසේ මහාවංසයේ හා සෙල් ලිපිවල නම් කථන ලද බියෝවරුන් උක දෙනකු අතර පවා දේවා නමින් හැඳින්වුණු කීප දෙනකුම සටහන්ව තිබේ. එහෙයින්, දේවා නම දුටු පමණින් ඇය V. කාශ්‍යප ගේ දේවා බියෝව ය යි හැඳින්වීම අයෝග්‍ය ය. එසේ ම, ලෙබනගත කිසිදු මූලාශ්‍රයක් නැතිව, මේ දේවාට මහින්ද නමින් පුතකු සිටීමට බාධාවක් නැතැයි හුදු කල්පනා මාත්‍රයක් මත ඓතිහාසික නිගමනයක් ගොඩ නැගීම ද යුක්තිසහගත නො වේ.

(ආ) ඒ සමඟ ම, මේ යුගයේ සෙල් ලිපිවල බොහෝ සෙයින්ම රජුන් ගේ නම් දක්වා ඇත්තේ අබාසලමෙවන් හෝ සිරිසඟබෝ යන අභිෂේක විරුද නාම දෙක මාරුවෙන් මාරුවට භාවිත කිරීමෙනි.⁵⁵ එසේ ම එක ළඟ අභිෂේක ලත් මේ රජවරු ද අග්බෝ, මහින්ද, සේන, කාශ්‍යප, උදය, දප්පුල යන ආදී පුද්ගල නාම කීපයකට සීමා වූවෝ ය. මේ එක් නමකින් සමහර විට හත් අට දෙනා හඳුන්වන ලදහ. මේ සමානත්වයන් විසින් පර්යේෂකයා ඉක්මන් නොමග යැවීමට ඉඩ තිබේ. මෙහි දී ද සිදු වී ඇත්තේ එය යි.

IV. මහින්ද ගේ පියා විය යුතු යයි වික්‍රමසිංහ සැලකූ IV. දප්පුල සහ V. කාශ්‍යප දෙ දෙනා ද 'අබාසලමෙවන්' ය. එල්. එස්. පෙරේරා පියා වීමට සුදුසු යයි සැලකූ IV. සේන ද අබාසලමෙවන් ය. මේ හැර මේ ටික කාල පරිච්ඡේදයට අයත් I. සේන, II. උදය, සහ III. සේන ද අබාසලමෙවන් ය. මින් V. කසුප් අබාසලමෙවන් රජු IV. මිහිඳු ගේ පියා ය යි බොහෝ දෙනා යට දැක්වූ පරිදි දැඩි ව පිළිගැනීමට හේතුව ඔහු ද අබාසලමෙවන් වීමත් ඔහුට ද දේවා නමින් බියෝවක සිටීමත් පමණක් ම නො වේ.

(ඉ) V. කාශ්‍යප රජු සිය පියා වූ II. සේන මහරජු ගේ කාලයෙහි යුවරජකු ව සිටිය දී පියා විඳිත් ම විවාහ කොට දුන් සංඝා නම් කුමරිය ⁵⁶ ගෙන් උපන්, පසුව රුහුණේ ඇපා තනතුර දරූ ප්‍රතාපවත් මහින්ද නම් පුත් කුමරකු සිටීම ද, IV. මහින්ද රජුට V. කාශ්‍යප ගේ පිතෘත්වය පැවරීමට ප්‍රබල හේතුවක් විය. මේ අනුව අනුරපුර සොළොස් වසක් රජ කළ මහින්ද මහරජතුමාත්, ජීවිතාන්තය තෙක් රුහුණේ ඇපාව සිටි ඇපා මිහිඳුත් V. කාශ්‍යප රජු ගේ එක් පුතකු ලෙස මේ විශාරදයන්ට සැලකීමට සිදු වූ බව පෙනේ.

රුහුණේ ඇපා මිහිඳු II. උදය රජු සමයෙහි සිට V. කාශ්‍යප පිය රජුගේ රාජ්‍ය කාලය ද ඉක්මවා (ඉන් පසුවත්) අවුරුදු හතළිහක් (887 - 930) පමණ රුහුණේ පාලකයා ව සිටි බව ඔහු ගේ මයිලගස් තොට, බෝලාන සහ කිරින්ද- රණකෙළිය යන සෙල්ලිපිවල එන

50. මව. 47.12 "තෙන මෙන්තං ටීරං කාකුං ධීතරං දෙවනාමිකං"
51. මව. 47.72 "සබ්බ රූප ගුණො පෙනං ධීතරං දෙවනාමිකං"
52. EZ. Vol v. (i), p. 126 (Kondavattavan), EZ. Vol. iii, (Aturupolayagama) pp. 384-5
EZ. Vol, i, pp. 24-26
53. EZ. Vol. iii, p. 222 (Detagamuva)
54. මව. 50.64 "සක්ක සේනාපති මාතා දේවා ....."
55. C.Tr. p. 83, tn 44-82.
56. මව. 49.18

රාජ වර්ෂ ආදී දඩංගු තොරතුරුවලින් අනාවරණය වේ. සෙල් ලිපි සාධක විරල වූ ද නොපැහැදිලි වූ ද, ළිල් කාලයේ දී IV. මිහිඳු මහරජු V. කාශ්‍යප නිරිඳුන් ගේ පුත්‍රයකු සේ වරදවා නිගමනය කිරීමට වික්‍රමසිංහන්, ඔහුට පෙර සිටි එඩ්වඩ් මීය්ලර් සහ ගෝල්ස්ස්මිත්⁵⁷ ආදීන් පෙළඹවූ තවත් හේතුවකි, මහින්ද යන නමේ සමානත්වය.

(ඊ) IV. මහින්ද රජතුමා ඔහු ගේ සෙල් ලිපි රාශියක ම සිය මව ලෙස සඳහන් කරන්නේ දේවා (-දෙවිගොන්) බියොව ය. එහෙත් රුහුණේ ඇපා මිහිඳු රණ කෙළිය ඇ සිය ලිච්චල තම මව ලෙස සටහන් කොට ඇත්තේ ඇය නොව “සහ් ගොන්” (සංසා) නම් බියොවක් ය. ඒ නිසා මේ මිහිඳුවරුන් දෙ දෙනා එක් අයකු විය නොහැකි ය. V. කාශ්‍යප ගේ එක් බියොවක වූ සංසා ගෙන් රුහුණේ ඇපා වූ මහින්දන් ඵල්. ඵස්. පෙරේරා (ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය ලංකා ඉතිහාස ප්‍රථම භාග ප්‍රථම කාණ්ඩයේ ලා) සඳහන් කළ අයුරු රජු ගේ ම තවත් බියොවක වූ සක්ක සේනාපති මව වූ ‘දේවා’ ගෙන් රජය හිමි මහින්ද යන එක ම නමක් ඇති තවත් පුත් කුමරෙකුත් යන මහින්ද ලා දෙ දෙනා ම V. කාශ්‍යපට පුතුන් වූ හ සි කෙසේ සිතන්නට ද? ඇරත් සක්ක සේනාපති ගේ මව වූ දේවා රැජිනට ඔහු හැර, මහින්ද නමින් හෝ වෙනත් නමකින් හෝ තවත් පුතකු වූ බවට කිසිදු සාධකයක් නැතැයි පෙරේරා ම පිළිගෙන ඇති හෙයිනි. (මේ දේවාට “සක්ක සේනාපති මාතා”⁵⁸ ය යි වූලවංසයෙහි යොදන ලද ආකාරයෙන් ඔහු හැර අනෙක් පුතකු නොවූ බව ද හැඟේ.)

(උ) V. කාශ්‍යපට සිටි මිය ගිය සිද්ධත්ථ, සක්ක සේනාපති වැනි පුතුන් ගැන පවා බොහෝ විස්තර තොරතුරු කියන වූලවංස කතුවරයා ලක් රජය හිමි අනුරපුර රජයෙහි අවසන් වරට ලක එක සේසත් කළ, ලංකාව ආක්‍රමණය කළ විදේශීය මහාධිරාජ්‍යයන් දෙකක් ම තම පාමුල දණ ගැස්වූ මහා ප්‍රතාපවත් IV. මහින්ද වැනි පුතකු (V. කාශ්‍යපට) සිටියා නම්, ඒ බව විශේෂයෙන් ම වංශ කථාගත කරනු නොදනුමාන ය. එසේ නොවීම ද මේ සම්මතයට එරෙහි ව නැහී සිටී.

මෙසේ ම, රුහුණේ ඇපා මිහිඳුන් IV. මිහිඳු රජුන් එක් අයකු සේ ගෙන, ඇපා මිහිඳුගේ පියා වූ දෙබියොව ඡා අධා සලමෙවන්’ (V. කාශ්‍යප) රජු IV. මහින්ද මහරජු ගේත් පියා යැයි ගැනීමට ඉඩ නොදෙන ප්‍රබල බාධකයකි, මහින්දලා දෙදෙනා අතර වූ කාලයේ පරතරය.

(ඌ) වූලවංසය අනුව මදුරාව (Madurai) යටත් කළ සිංහල නරෙන්ද්‍රයකු වූ⁵⁹ II. සේන (853-887) රජු දවස ඔහු ගේ මල්ලී වූ අර්බුදකාරී මහින්ද උපරාජ-යන්ටත්, බිරිය වූ නිස්සාටත් ලැබුණු දුව, සංසා II. සේන රජු විසින් ම තම පුතා වූ කස්සප යුවරජුට පාවා දෙන ලද්දු ය. මේ දෙදෙනාට උපන් පුතා රුහුණේ ඇපා මිහිඳු ය. II. සේනට අනතුරුව රජ පත් II. උදය රජු (887-898) දවස (මහින්ද උපරාජ සහ කිත්තා දෙදෙනා ගේ පුත්) කිත්තගබොධි ගේ රුහුණේ කැරැල්ල මැඩ ලීමට සියලු අතින් සුදුස්සා ලෙස සලකන ලද්දේ, මේ ඇපා මිහිඳු ය. II. උදය රජු ඇපා මිහිඳු ගේ පියා වූ කස්සප යුවරජුට පුතා ගැන කියන්නේ මේ ය

57. අධොලිපි අංක 10, 11
58. මව. 50.64
59. EZ. Vol.v, p.28

“ඔබේ පුතා මච්චන්ද චියපත් ය. මහ බලවත් ය. මව්පිය දෙපසින් ම රුහුණට හිමිකම් ඇත. ශූර ය, වීර ය, යුද පුහුණු ය. යුද්ධ යොග්‍ය ය. නැණවත් ය. නිපුණ ය, කලා කුශලතා ඇත. ඔහු යවා මාමා මැරුවහු (=කිත්තග්ගබොධි) හිරහාරයට ගත්තා.⁶⁰”

යුද වැද කිත්තග්ගබොධි අල්ලා අනුරපුර එවූ ඇපා මිහිඳු එද සිට රොහණාධිපති ආදි-පාද තනතුරට පත්විය⁶¹. අනතුරු ව IV. කාශ්‍යප (898 - 914) රජයේ දී රොහණාධිපති ඇපා මිහිඳු අනුරපුර රජය පවා ආක්‍රමණය කෙළේ න් ෧. නියට පත් රජු ඇපා මිහිඳුගේ පියා වූ ද තමා ගේ උපරාජ වූ ද කාශ්‍යප ලවා පුතාට කරුණු කියවා’ සමඟි සන්ධානයට පත් විය.⁶² එහෙත් ඇපා මිහිඳු තම ආක්‍රමණකාරී කටයුතුවලට එකඟ නොවූ මණ්ඩලාධිපතීන් නසන්නට වීම නිසා ජනතාව කුපිත වත් ම රජ සිය දියණියන් ද පාවා දී ඔහු රුහුණට ම යැවී ය.⁶³

ඇපා මිහිඳු ගේ කිරින්ද රණකෙළිය ලිපියෙහි එන “සිය වික්මෙන් එක් පැහැර රු [හුණු] මල මඩලු තමා විසිකළ”⁶⁴ යන්න යට දැක්වුණු මහාවංස ප්‍රකාශය හා සාකච්ඡායෙන් ම ගැළපේ.

මින් පසුව, IV. දප්පල රජු (924 - 935) ගේ සවන අවුරුද්දේ පිහිටුවන ලද ලමැනි මිහිඳු ගේ දෙටගමුව සෙල්ලිපිය අනුව ඒ වන විට රුහුණේ අසභාය පාලකයා ව සිටී ඇපා මිහිඳු මියගොස් ඇති බව පෙනේ.⁶⁵

IV. දප්පල ගේ සවන අවුරුද්ද වන්නේ ක්‍රි. 930 ය. ඇපා මිහිඳු රොහණාධිපති වූයේ II. උදය රාජේන්ද්‍රයේ දී හෙවත් ක්‍රි. 887 න් පසු ය.⁶⁶ මේ අනුව II. උදය, IV. කාශ්‍යප, V. කාශ්‍යප, II, දප්පල සහ IV. දප්පල ගේ සවන වර්ෂය තෙක් අතරතුර (අනුරපුර රජුන් පස් දෙනෙකු ගේ රාජේන්ද්‍රයන් තුළ) සතළිස් වසක් පමණ ඔහු රුහුණේ ඇපා සහ පසුව අනුරපුර පාලනය නොපිළිගත් නිදහස් පාලකයකු වශයෙන් ද සිට මිය ගොස් ඇත.

II. උදය රජු විසින් රොහණ කැරැල්ල මැඩලීම සඳහා තරුණ මහින්දට ඇතැයි කී සුදුසුකම් අතර ඔහු “වුද්ධිපත්ත (=වැඩිවිය පත් වූවෙක්) විය; “මහබලල” “මහ බලවතෙක් විය; “කතුපාසන” (මනා යුද පුහුණුව ලද්දෙක්) විය. “නය කෝවිද්” (රාජ නීතිය හසල නීති විශාරදයෙක්) විය.⁶⁷ මේ සුදුසුකම්වලින් හැඟෙන්නේ උඩින් දැක්වූ පරිදි මහින්ද ක්‍රි.ව. 887 වන විට අඩුම වශයෙන් පස් විසි විය වත් ඉක්මවූවකු වූ බව යි. එවිට ඔහු ගේ ජීවන කාලය ලෙස ක්‍රි.ව. 862 - 930 තෙක් වූ හැට අට වස දළ වශයෙන් ගිණිය හැකි ය.

60. මව. 49.98-101

61. මව. 49. 100-101

62. මව. 50.4-7

63. මව. 58. 8-9

64. EZ. Vol. v, Plate 32, B. 16-17

65. E.Z. Vol. iii, Plate 24, B.17-18

66. මව. 49. 119 “සයං සෙනං සමාදය මහාගාමමුපාගතො රොහණාධිපතී හුන්වා කරොන්තෝ ලොක සංගහං”

UHC-i-i p. 145.

67. මව. 49. 99-101

එහෙත් අනුරපුර මහරජු වූ IV. මිහිඳු ගේ රාජ්‍ය කාලය ලෙස පිළිගෙන ඇත්තේ 956-972 අතර වූ සොළොස් වසරයි.⁶⁸ V. කාශ්‍යප මහරජු ගේ දෙවන පුත් ඇපා මිහිඳුන් IV. මහින්ද මහරජුන් යටතේ දැක්වූ විශාරදයන් ගේ පිළිගැනීම දනුව එක් අයකු වුව හොත් ඔහු වයස අවුරුදු එක සිය දසයකට ද වඩා වැඩි අද්භූත පුද්ගලයකු වනු ඇත.

මෙසේ දෙටගලුව ලිපිය අනුව IV. දස්පුල ගේ සවන වර්ෂය වූ ක්‍රි.ව. 930 වන විට ඇපා මිහිඳු මියගොස්, ඔහු වෙනුවට රුහුණේ නව පාලකයා ලෙස IV. දස්පුල මහරජු විසින් ලමැනි මිහිඳු පත් කොට සිටි බව සටහන් ව ඇත. එය “සැහැ කුලට තලා ටික්ව සිටි ලමැනි මිහිඳු විසින්”⁶⁹ යන්නෙන් පෙනේ. මෙහිදී ප්‍රකාශ වන්නේ රුහුණේ ඇපා මිහිඳු කිත්තග්ගරෝධිට පසු රොහණාධිපති වූ බවත්, ඔහු ඇවෑමෙන් ලමැනි මිහිඳු IV, දසුළු යටතේ (පසුව) ‘තෙවන’ රෝහණ පාලකයා වූ බවත් ය. මේ කරුණු සැලකීමේ දී ‘මිහිඳු’ යන නමින් මිස දන්තිසි අතකින් මේ දෙදෙනා එක් අයකු සේ සැලකිය නොහැකි බව ප්‍රකාශවේ. නම එකක් වුව ද, දෙමව්පිය පරපුර, ඉසුළු තනතුරු සහ කාලය ආදී හැම කරුණකින් ම වෙනස් වෙනස්වන පුද්ගලයන් දෙදෙනෙකු බව යි, මෙයින් නිගමනය වන්නේ. මෙම සත්‍යය තේරුම් ගත් මුල් ම සෙල් ලිපි ප්‍රකාශකයා සෙනරත් පරණවිතාන බව ඔහු ගේ ප්‍රකාශයකින් හැඟේ.⁷⁰ IV. මිහිඳු රජු V. කාශ්‍යප ගේ පුත්‍රයකු කිරීමට ඉතිහාසඥයන් පෙළඹවූ ප්‍රධාන සාධක මෙසේ ගොණු කළ හැකි ය.

- I. V. කාශ්‍යප රජුට දේවා [= දෙව් ගොන්] නමින් බිසොවක වීම
- II. රජුට සංඝා [= සංග්ගොන්] නම් බිසොව ගෙන් ලත් මහින්ද නම් පුතා රුහුණේ ඇපා වීම.
- III. සංග්ගොන් නමින් සෙල් ලිපිගත ඇය ගේ නමේ මුල් (සංග්) කොටස නොපැහැදිලි වීම හා එය “සිටි” යයි ගෙන ඇය දෙව්ගොන් ලෙස වරදවා ගැනීම
- IV. මිහිඳුවරුන් දෙදෙනා ගේ ම පියවරුන් ‘අබාසලමෙවන්’ ය යි ද සඳහන් වීම
- V. මහින්දවරුන් දෙදෙනා ම මදක් සමකාලීන වීම
- VI. IV. මිහිඳු ගේ පාලන කාලය සඳහන් ව ඇතත් ඇපා මිහිඳු ගේ පාලන කාලය නොපැහැදිලි වීම.
- VII. රුහුණේ එක දිගට විසූ ඇපා මිහිඳු ගේත් ලමැනි මිහිඳුගේත් තොරතුරු අවිභේද වීම.
- VIII. මිහිඳු ගේ පරම්පරා විස්තර වංසකථාවල ඇතුළත් නොවීම.
- IX. IV. මිහිඳු නමින් රජවූයේ ද රුහුණේ ඇපා මිහිඳු යයි යන කල්පනය
- X. ක්‍රමාගත ලංකාභිෂේකය ගැන අනවබෝධය ආදිය යි.

මෙහි ප්‍රතිඵලය වූයේ මිහිඳුවරුන් දෙදෙනා එක් අයකු සේ සැලකීමත්, රුහුණේ ඇපා මිහිඳු ගේ පියා ලෙස සෙල් ලිපිවල සඳහන් “දෙබ්සෙව ජා අබා සලමෙවන්” (V. කාශ්‍යප) රජු IV. මිහිඳු මහරජු ගේ පියා ය යි වැරදි නිගමනයකට එළඹීමත් ය.

68. UHC, i-ii, p. 102
 69. EZ. Vol. iii, Plate 24, pp. 222-223
 70. EZ. Vol. vi, p. 31
 “a view that has held the ground for nearly a century and has almost acquired the sanctity of an Agama among “Scientific” historians.”

“දෙබ්බෙවජා/ද අබාසලමෙවන්” යන විරුදයෙන් හැඳින්වෙන එකම තැනැත්තා V. කාශ්‍යප රජතුමා ය. ඔහු ම ඇපා මිහිඳු ගේ පියා වූ බව මධ්‍යමයකොට ලිපියෙහි “[෧෫] බ්‍රහ්ම රජුන කුසුම් උරන් අභා සලමෙවන්”⁷¹ සහ කිරිත්ද ලිපියෙහි ද “දෙබ්බෙව ද අභා සලමෙවන්”⁷² යනුවෙන් පෙනේ, ධම්පියා අටුවාවට කළ සන්‍යයේ කතුවරයා⁷³ හා සුදුකට අභයගිරි සෙල් ලිපියෙහි ප්‍රතිජ්‍යාපකයා⁷⁴ ද මෙතුමා ය. වූලවංසය “ද්වයාහිසෙක ජාතෙන ආදිපාදෙන සුත්‍රනා”⁷⁵ යනුවෙන් හැඳින්වූ අතර ඇපා මිහිඳු ගේ සෙල් ලිපි සියල්ලෙහි ම⁷⁶, මෙම විරුදය යොදා ඇත. එසේම ඔහු තම පියා ලෙස ද ඒවායේ සඳහන් කර ඇත.

එහෙත්. මිහිඳු රජතුමා ගේ යයි පිළිගනු ලබන සමහර ලිපිවල තම පියා ‘අබා සලමෙවන්’⁷⁷ යනුවෙන් ද, සමහර ලිපිවල “සිරිසහබෝ අභා/බා” යනුවෙන් ද එයි.

“සිරිසහබෝ අබා මහරජු හට එ මැ කුලෙන් සමඳ දෙවගොන් බ්‍රහ්ම රජුන කුසු උපද්”⁷⁸ යන්න ජනප්‍රවාදයක් නමින් පළ වී ඇති අභයගිරි පුවරු ලිපි අංක 1 හි පළ වී ඇත. ඔහු ගේ ම වෙවැල්කැටිය ලිපියෙහි

“සිරිසහබෝ අභා මහරජුහු පුත් සිරිසහබෝ අභය මහ රජුහු සත් ලැහු”⁷⁹

ඇ විසින් සෙල් ලිපි රාශියක ම සිය පියා හඳුන්වන්නේ “සිරිසහබෝ අබා මහරජුහු” යනුවෙනි. එක ද ලිපියක හෝ “දෙබ්බෙවජා අබා සලමෙවන්” යනුවෙන් හඳුන්වා නැත. මෙයින් ද පෙනෙන්නේ “දෙබ්බෙවජා අභාසලමෙවන්” ගේ පුත් රුහුණේ ඇපා මිහිඳුත් සිරිසහබෝ අභා මහරජු පුත් IV. මිහිඳුත් දෙදෙනාම බව යි.

(එ.) අනෙකක් තබා ජනප්‍රවාදය නමින් මුද්‍රිත අභයගිරි ලිපියෙහි IV. මිහිඳු රජතුමා විසින් V. කසුප් රජතුමා හඳුන්වා දෙන්නේ තම පියා ලෙස නො ව, “මුත්තා” (සීයා) හැටියට බව ඉතා පැහැදිලි ය.

“[28-29] මිනි මහරජුහු ලියවන ලද්ද අභම සඳුන්”⁸⁰ යනුවෙන් සිය මුත්තණුවන් වූ V. කාශ්‍යප රජතුමා අභිධර්ම පිටකයට අයත් ධම්මසංගනිය රන් පත්වල ලියවූ බව IV. මිහිඳු මහරජතුමා විසින් ම සිහිපත් කොට ඇත. වූලවංසයේ කීයේ මැනු

“සොණ්ණ පට්ටෙ ලබාපෙත්වා හිධම්ම පිටකං තද
ධම්ම සංගනිකං පොත්ථං නානා රතන භුසිතං”⁸¹

71. EZ. Vol. vi-i, Plate-7, 11-12
72. EZ. Vol. v. Plate, 32-A, 11-12
73. ධම්පියා අටුවා ගැටපදය; හෙට්ටිආරච්චි සං. -1974,290 පිට
74. EZ. VOL.i. plate 12, 5-6
75. මව. ෭9.99-101
76. අබො ලිපි අංක 16, 17, 18.
77. EZ. Vol. i, (Jetavana Slab-Inscription (No. 2) of Mahinda IV.) pp. 230-237
78. EZ. Vpl. i, P. 218.2-3.
79. EZ. Vol. i, Plate 29, 3-4
80. EZ. Vol. i, Plate 28, 28-29
81, මව. 50.11

V. කාශ්‍යප පිළිඳි ද මේ සිද්ධීන් ගැන වික්‍රමසිංහ මෙම අභයගිරි සෙල් ලිපියේ හැඳින්වීමේ ලා වටහා ගෙන ඇති²⁸ නමුදු, විස්තර උපුටා දක්වන නමුදු IV. මහින්ද රජු කාශ්‍යප උපුටා ගත් පුත්‍රයා ය. යන පුර්ව මතය රැකීමට දෝ V. කාශ්‍යප තම මුත්තා ය යන මහින්ද ගේ මේ වචන පවා විස්මාක කරයි.

V. කාශ්‍යප මහරජු IV. මහින්ද රජු ගේ පියා ද මුත්තා ද යන්න නිගමනය කිරීමට ඔහු තම මුත්තා යයි කියන IV. මහින්ද උපුටා ගත් ම මේ වචන ප්‍රමාණවත් හෙයින් “IV. සේන සහ IV. මහින්ද දෙ රජුන් V. කාශ්‍යප පුත්‍රයන් ය” යි යන ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය ලංකා ඉතිහාස ප්‍රථම භාග ප්‍රථම කාණ්ඩය ඇතුළු සම්භාව්‍ය කෘති රාශියක දක්නා ලැබෙන සාවද්‍ය නිගමනය ගැන තව තවත් කරුණු දක්වීම අනවශ්‍ය ය. IV. සේන සහ IV. මහින්ද දෙ දෙනා කාශ්‍යප පුත්‍රයන් නොවන බවට මේ ලිපියෙන් ප්‍රධාන වශයෙන් කරුණු ඉදිරිපත්කොට ඇති අතර IV. මහින්ද ගේ පියා විය යුතු බවට ඉතිහාසඥයන් සැක කොට ඇති IV. දප්පුල, III. උදය, IV, උදය හා IV. සේන ආදීන් ගැන ද මෙහි ලා කරුණු සාකච්ඡා කොට ඇත.

28. EZ. Vol.i, p.214.